

Náročná Soča

Jak se sjíždí vyhlášená slovinská řeka

Smaragdová řeka Soča vyvěrá v srdci slovinského národního parku Triglav. Triglav, tři štíty, jež dominují Julským Alpám, jsou sídlem horských bohů. Tedy – tříhlavého božstva, které ovládá nebe, zemi a podsvětí. A bez jejichž přízně žádný vodák Soču nezdolá. Rychle se valící nazelenale vystínovaná voda se žene mezi horskými masívy. Skáče přes bílé kameny, mohutným vodopádem se vrhá do údolí, rozšiřuje se, zužuje, ledově chladí i pěni.

FOTO: LEOŠ KOVÁČ

JAK SE TAM DOSTAT

Nejlepší je trasa Praha – Č. Budějovice – Dolní Dvořiště, silnice E55, později dálnice A7 do Lince, přes Salcburk do Thori-Maglernu na rakousko-italský hraniční přechod. Zde vás čeká jen 30 km jízdy po Itálii, a to po silnici č. 54. Během půl hodiny dosáhnete hranic se Slovinskem. Dále po silnici č. 54 na Kal Koritnice, po pár kilometrech dorazíte do Bovce, jedno z tábořišť v NP Triglav. Cesta zabere cca 8 hodin.

Sjíždí se řeka Soča, která rozhodně není vhodná pro vodáky-začátečníky, a i ti, kteří už s pádlem v ruce mají zkušenosti, budou v průsmycích při divokém slalomu mezi balvany asi jen těžko myslet na to, že tu za první světové války probíhaly těžké boje mezi italskou a rakousko-uherskou armádou. Že tudy krácel i Ernest Hemingway, který své zážitky z nyní tak romantického kraje zachytil třeba ve své slavné knize „Sbohem armádo“.

Nejlépe jet s cestovní kanceláří

Na Soču je lépe vydat se s někteřou z vodácky zaměřených cestovních kanceláří. A to čistě z pragmatických důvodů: za sjezd řeky je v současné době nutné platit – a je pohodlnější, pokud to za vás zařídí jiní. Stejně tak se vám kancelář postará o ubytování, což – vzhledem k tomu, že nejkrásnější úseky řeky se nacházejí přímo v národním parku (mimochodem, jedná se o jedno z vůbec nej-

starších chráněných území v Evropě), kde není možné jen tak tábořit – po dni vyčerpávajících výkonů ve studené vodě také jenom uvítáte.

Třetí důvod, proč upřednostnit služby kanceláře, pak platí zejména pro méně zkušené vodáky: Soča opravdu není snadná řeka a je mnohem bezpečnější, pokud vás po ní provedou lidé, kteří její záluždnosti znají. Mnohde je opravdu zapotřebí hbitosti a umu a je mnohem snazší se v pění mezi balvany orientovat podle vedoucí lodě.

Celoroční řeka

Soča se dělí na tři úseky: horní, střední a dolní. Horní a střední úsek je podle průvodců vhodný jen pro zkušené vodáky, dolní by měl zvládnout prakticky každý.

Řeka v horním úseku má na šířku maximálně dvanáct metrů, ale tento luxus dopřává proplouvajícím lodím jen zřídka. Typičtější je, že se koryto nekompromisně zařízne do skály a vytvoří tak kaňon, který má na šířku třeba jen několik metrů – ba dokonce snad jen metr – a je obtížné najet do něj tak, abyste se za chvíli neocitli nalepení ke skále. Pokud se na Soču chystáte teď v létě, je lépe zjistit si, jak je to s vodou na horním úseku. První čtyři kilometry totiž v létě nebývají splavné.

Jinak je ovšem řeka splavná celoročně, i když na střední úsek by se asi nikdo neměl vydávat s jiným typem lodi, než je kajak či raft. Níže už je možné přivést si mezi vodáky oblíbené Pálavy.

Oblíbeným místem pro začátek plavby je soutok Soči a další říčky, Koritnice. Průvodce udává obtížnost v tomto úseku WW II, což v překladu do jazyka nevodáků znamená, že jde o peřejnatou vodu, která